

af de for visse fonde eller grupper af fonde ved lov eller i henhold til lov givne særlige regler.

Til stk. 2 og 3

Stk. 2 fastslægger, hvornår en fond efter denne lov skal anses for erhvervsdrivende.

Udvalget har i kapitel III og i bilag 5 givet en redegørelse for forståelsen af begrebet erhvervsdrivende i gældende lovgivning og praksis, hvortil henvises. Det fremgår af undersøgelsen, at udtrykket »erhvervsdrivende« i den gældende lovgivning dækker over ikke ubetydelige variationer, og at det således ikke på grundlag af gældende ret er muligt at formulere et kort og entydigt, generelt anvendeligt begreb, der er egnet til anvendelse i et forslag til lov om erhvervsdrivende fonde.

Som følge heraf fastlægger lovudkastet, hvad der i denne lov skal forstås ved en erhvervsdrivende fond. Formålet er at udsondre de fonde, hvis særlige tilknytning til erhvervsvirksomhed er af en sådan karakter, at de efter udvalgets opfattelse bør omfattes af de regler, som lovudkastet indeholder. Stk. 2 tilsigter endvidere at afgrænse lovudkastets anvendelsesområde over for udvalgets lovudkast om fonde.

Fonde kan være knyttet til erhvervsvirksomhed enten således, at de selv udøver virksomheden, eller således, at de, gennem besiddelse af aktier eller andre kapitalandele i en erhvervsvirksomhed, har en bestemmende indflydelse over denne (holdingfonde). Bestemmelsen i stk. 2 afspejler dette.

Reglerne i *stk. 2, nr. 1 og 2*, omhandler de tilfælde, hvor fonden selv driver erhvervsvirksomhed. *Stk. 2, nr. 1*, nævner de tilfælde, hvor en fond overdrager varer eller immaterielle rettigheder (f.eks. patenter, varemærker eller know-how) eller erlægger tjenesteydelser eller lignende (f.eks. leasing). Som betingelse for at betegne fonden som erhvervsdrivende foreskrives det, at den normalt modtager vederlag som modydelse. Det er ikke afgørende, om virksomheden er overskudsgivende, eller om der faktisk ikke betales vederlag i den konkrete situation.

Afgørende for, om en fond herefter kan karakteriseres som erhvervsdrivende i lovens forstand, er således ikke alene fondens formålsangivelse, men den virksomhed, der faktisk drives eller udøves indflydelse på.

Selv om fondatsen angiver formålet som almenvelgørende, kan fonden have en sådan tilknytning til en erhvervsvirksomhed, at den betragtes som erhvervsdrivende i lovens forstand. Skal fonden ifølge formålet alene varetage et alment ikke-erhvervsmæssigt formål, betragtes fonden således som erhvervsdrivende, dersom formålet skal fremmes gennem overskuddet af f.eks. en fabrikationsvirksomhed, som fonden ejer.

Udkastet adskiller sig på dette punkt fra aktieselskabslovens § 1, stk. 5, hvorefter loven ikke omfatter selskaber, hvis vedtægter bestemmer, at udbyttet anvendes til almennyttige formål.

Virksomhed bestående i salg eller udlejning af fast ejendom er i *stk. 2, nr. 2*, nævnt udtrykkeligt, da fast ejendom efter sædvanlig sprogbrug ikke omfattes af udtrykkene varer eller tjenesteydelser. Udlejning af fast ejendom mod vederlag indebærer, at fonden betragtes som erhvervsdrivende, dersom udlejningen tilsigter at opnå et afkast til uddeling til fondens formål. Hvis formålet er helt eller delvis at uddele friboliger uden eller mod en lav betaling – således som det f.eks. er tilfældet med en række klostre og stiftelser – finder udvalget derimod ikke, at fonden kan karakteriseres som erhvervsdrivende. Selv om sådanne stiftelser – ofte på grund af den økonomiske udvikling – har været nødsaget til at tage et mindre vederlag for den bolig, der stilles til rådighed, medfører dette ikke, at stiftelsen kan siges erhvervsmæssigt at udleje fast ejendom. Der lægges her vægt på, at formålet ikke er at opnå et afkast til uddeling, men at opretholde og uddele friboliger.

Bestemmelsen i *stk. 2, nr. 3*, omhandler de tilfælde, hvor fonden ikke selv driver nogen erhvervsvirksomhed, men har en sådan særlig tilknytning til en erhvervsvirksomhed, at den efter udvalgets opfattelse bør omfattes af lovudkastet.

På samme måde som aktie- og anpartsselskaber kan fonde have bestemmende indflydelse over aktie- eller anpartsselskaber gennem besiddelse af aktier eller anpart i disse. Det samme kan være tilfældet i forhold til andre virksomhedsformer ved fondes besiddelse af kapitalandele i disse. Det gælder virksomheder som kommanditselskaber, andelsselskaber, interessentskaber m.v. En bestemmende indflydelse kan ikke blot følge af besiddelse af kapitalandele, men kan også